

1216

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 10 grudnia 1956 r.

w sprawie zmiany ramowego planu kont dla prowadzonych według zasad rozrachunku gospodarczego państwowych przedsiębiorstw przemysłu średniego i wielkiego.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W ramowym planie kont dla państwowych przedsiębiorstw przemysłu średniego i wielkiego, stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 16 października 1951 r. w sprawie ramowego planu kont dla prowadzonych według zasad rozrachunku gospodarczego państwowych przedsiębiorstw przemysłu średniego i wielkiego (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-96, poz. 1339, z 1952 r. Nr A-7, poz. 66, z 1954 r. Nr A-11, poz. 275 i z 1956 r. Nr 15, poz. 231), wprowadza się następujące zmiany: w rozdziale XVI „Sprzedaż” zmienia się nazwy następujących kont: konta 191 „Sprzedaż wyrobów” na „Sprzedaż wyrobów i usług przemysłowych” oraz konta 195 „Sprzedaż usług” na „Sprzedaż usług nieprzemysłowych”.

2. W ogólnych zasadach funkcjonowania kont ramowego planu kont dla państwowych przedsiębiorstw przemysłu średniego i wielkiego, zawartych w załączniku nr 2 do zarządzenia, o którym mowa w ust. 1, wprowadza się następujące zmiany:

1) w rozdziale XVI „Sprzedaż” zdanie pierwsze wyjaśnień wstępnych otrzymuje następujące brzmienie:

„Rozdział XVI obejmuje następujące konta:

191 — Sprzedaż wyrobów i usług przemysłowych,

192 — Sprzedaż wyrobów produkcji ubocznej,

195 — Sprzedaż usług nieprzemysłowych,

196 — Sprzedaż materiałów.”;

2) wyjaśnienia do konta 191 „Sprzedaż wyrobów” otrzymują następujące brzmienie:

„191 — S p r z e d a ż w y r o b ó w i u s ł u g
p r z e m y s ł o w y c h.

Konto 191 służy do ujęcia sprzedaży wyrobów produkcji podstawowej i pomocniczej oraz usług przemysłowych.

W ciężar konta 191 księguje się:

1) w końcu miesiąca — fabryczny koszt własny sprzedanych wyrobów i usług przemysłowych,

2) w końcu roku:

a) odpowiednią część kosztów związanych ze sprzedażą (z kont rozdziału XV),

b) odpowiednią część podatku obrotowego i od operacji nietowarowych.

Fabryczny koszt własny wyrobów i usług księgowany jest w dwóch pozycjach:

1) planowany fabryczny koszt własny,

2) odchylenie od kosztu planowanego.

Na dobro konta 191 księguje się:

1) przy sprzedaży na zewnątrz — sumę wynikającą z oddanych do inkasa lub wysłanych odbiorcom faktur (w wypadkach rozliczeń pozainkasowych),

- 2) przy sprzedaży na rzecz inwestycji, remontów kapitałnych i gospodarki nieprzemysłowej — wartość wyrobów według odpowiednich dokumentów wewnętrznych.

Konto 191 zamyka się w końcu roku przez przeniesienie jego salda (ostateczny wynik sprzedaży) na konto 201 „Straty i zyski”.

W ciągu roku wynik sprzedaży wykazuje się pozaksiegowo w sprawozdaniu dotyczącym strat i zysków.

Urządzenia analityczne winny umożliwić ujęcie sprzedaży według następujących kierunków:

- a) poza przedsiębiorstwo,
- b) na rzecz inwestycji i remontów kapitałnych,
- c) na rzecz gospodarki nieprzemysłowej.”;

- 3) wyjaśnienia do konta 195 o dotychczasowej nazwie „Sprzedaż usług” otrzymują następujące brzmienie:

„195 — Sprzedaż usług nieprzemysłowych.

Zasady działania tego konta są analogiczne do podanych przy koncie 191 „Sprzedaż wyrobów i usług przemysłowych”.

§ 2. 1. W związku ze zmianami w ramowym planie kont, o których mowa w § 1, zainteresowani ministrowie wprowadzą odpowiednie zmiany do branżowych planów kont, opracowanych w oparciu o wymieniony wyżej ramowy plan kont.

2. Zmiany w branżowych planach kont powinny być przeprowadzone w trybie ustalonym w zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 8 czerwca 1954 r. w sprawie branżowych planów kont (Monitor Polski z 1954 r. Nr A-67, poz. 851 i z 1956 r. Nr 105, poz. 1219).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1957 r.

Minister Finansów: *T. Dietrich*